

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 บทสรุป

จากความสำคัญของการท่องเที่ยวในสังคมโลกปัจจุบัน ทำให้ทุกประเทศต่างก็มีความตื่นตัวในการที่จะพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อเป็นการสร้างรายได้ให้แก่ประเทศของตน ซึ่งประเทศไทยก็เป็นเช่นเดียวกันกับประเทศต่างๆทั่วโลกที่ได้มีการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษาสถานการณ์การท่องเที่ยวในช่วงปีที่ผ่านมา พบว่า ประเทศไทยมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยถึง ร้อยละ 7.83 โดย 8 อันดับแรก ได้แก่ ญี่ปุ่น มาเลเซีย จีน สิงคโปร์ สหราชอาณาจักร ไต้หวัน สหรัฐอเมริกา และ เยอรมนี ในขณะที่นักท่องเที่ยวชาวไทยเองก็ได้ให้ความสนใจต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มสูงขึ้นตามลำดับเช่นเดียวกัน ซึ่งสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ได้คาดการณ์ไว้ว่า ณ ปี พ.ศ. 2549 ประเทศไทยจะมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติรวมทั้งสิ้นถึงประมาณ 17 ล้านคน และเมื่อได้เปรียบเทียบศักยภาพการท่องเที่ยวของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง ได้แก่ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ กัมพูชา และ สหภาพพม่า พบว่า ประเทศไทยน่าจะยังคงมีศักยภาพในด้านการท่องเที่ยวสูงที่สุดในภูมิภาคนี้ เนื่องจากความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยว วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนความสงบเรียบร้อยของสถานการณ์บ้านเมืองอยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ยังไม่มี ความขัดแย้งในด้านศาสนาเหมือนกับประเทศเพื่อนบ้านข้างเคียงอีกด้วย

เมื่อทำการวิเคราะห์สถานการณ์การท่องเที่ยวในระดับอนุภาคอันดามัน ได้แก่ กลุ่มจังหวัดภูเก็ต พังงา และกระบี่ ในเรื่องของจำนวนนักท่องเที่ยว จำนวนวันพัก ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยและรายได้จากการท่องเที่ยวแล้ว พบว่า จังหวัดภูเก็ตนับเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้อย่างแท้จริง เนื่องจากความเป็นศูนย์กลางด้านการคมนาคม และรายได้ที่สูงถึงกว่า 60,000 ล้านบาทต่อปี เปรียบเทียบกับ 11,000 และ 4,000 ล้านบาทต่อปี ของจังหวัดกระบี่ และพังงา ตามลำดับ

จากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจังหวัดภูเก็ต ประมาณปีละเกือบ 4 ล้านคน พบว่าประมาณ 2.4 ล้านคนเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ซึ่งเกือบครึ่งหนึ่งเป็นชาวยุโรป ในขณะที่เป็นชาวเอเชียและสหรัฐอเมริกา ร้อยละ 35 และ 8 ตามลำดับ ในส่วนของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่าส่วนใหญ่เป็นชาวกรุงเทพมหานครและชาวภาคใต้ซึ่งมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 30 และ 27 ตามลำดับ โดยที่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติดูกร้อยละ 90 มีวัตถุประสงค์หลัก คือ เพื่อการท่องเที่ยวและพักผ่อน ในขณะที่นักท่องเที่ยวชาวไทยมีวัตถุประสงค์ดังกล่าวเป็นหลักประมาณร้อยละ 56 เท่านั้น และเมื่อพิจารณาวิธีการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า

ใช้วิธีการเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัวและเครื่องบินใกล้เคียงกัน คือ ประมาณร้อยละ 38 ในขณะที่นักท่องเที่ยวต่างชาติกว่าร้อยละ 50 ใช้วิธีการเดินทางโดยเครื่องบิน และประมาณร้อยละ 38 เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว

ในการพิจารณาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต พบว่า จังหวัดภูเก็ตมีสภาพเป็นประตูทางเข้า (gateway) ของภูมิภาค เนื่องจาก มีความสะดวกในการคมนาคมขนส่งมากที่สุดเมื่อทำการเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นๆโดยรอบ อันเป็นผลมาจากการเป็นที่ตั้งของสนามบินนานาชาติที่มีสายการบินต่างๆทั้งในและต่างประเทศเข้า-ออก รวมทั้งสิ้นเกือบ 300 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ หรือคิดเป็นกว่า 50,000 ที่นั่ง/สัปดาห์ ในส่วนของการเดินทางทางบกและทางน้ำ ก็นับได้ว่ามีความสะดวกมากเช่นเดียวกัน นอกจากนี้จากการที่ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยวของภูเก็ตก็มีความโดดเด่นมากเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดข้างเคียง จึงนับเป็นองค์ประกอบที่ช่วยส่งเสริมความโดดเด่นของจังหวัดภูเก็ตให้เพิ่มมากขึ้นเป็นทวีคูณ อย่างไรก็ตามจากการพิจารณาเปรียบเทียบกับศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต พบว่า แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติที่เป็นชายหาดโดยรอบเกาะภูเก็ตนับเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงกว่าแหล่งท่องเที่ยวภายในตัวเมืองมาก ทั้งยังล้วนแล้วแต่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวมาเป็นระยะเวลายาวนาน แต่จากการเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วของอัตราค่าที่พักและค่าใช้จ่ายอื่นๆในแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าว จึงได้เริ่มมีการนำนักท่องเที่ยวต่างๆเข้ามาพักอยู่ในตัวเมืองภูเก็ตเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ซึ่งหากมีการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในพื้นที่เมืองอย่างเหมาะสมแล้วก็จะเป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่จังหวัดและประเทศอีกมาก

การท่องเที่ยวในเมืองภูเก็ตอาจจำแนกออกได้เป็น 4 ประเภทหลัก ได้แก่

- (1) การเที่ยวชมสถาปัตยกรรมและโบราณสถาน
- (2) การเที่ยวชมวิถีชีวิตวัฒนธรรมและความเป็นอยู่
- (3) การท่องเที่ยวตามเทศกาลและงานประเพณี
- (4) การท่องเที่ยวซื้อสินค้าและของที่ระลึก

การเดินทางท่องเที่ยวเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องนี้สามารถกระทำได้โดยสะดวก เนื่องจากมีเส้นทางคมนาคมและบริการที่หลากหลายให้บริการอยู่โดยทั่วไปในพื้นที่เมือง ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญต่างๆ ได้แก่ ย่านอาคารที่มีรูปแบบสถาปัตยกรรมแบบดั้งเดิมเขารัง และเกาะสิเหร่ เป็นต้น นอกจากนี้เมืองภูเก็ตยังมีประเพณีที่สำคัญ คือ เทศกาลกินผักซึ่งอยู่ในระหว่างช่วง เดือนกันยายน – ตุลาคม ของทุกปีอีกด้วย

ในส่วนของสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆเพื่อการท่องเที่ยว พบว่า ในปี พ.ศ.2545 ภายในตัวเมืองภูเก็ตมีที่พักอยู่เพียง 54 แห่ง คิดเป็นห้องพักประมาณ 4,000 ห้อง ในขณะที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวรอบนอกมีที่พักอยู่ถึง 456 แห่ง และ 22,500 ห้อง นอกจากนี้ยังมีบริการอื่นๆ ได้แก่ บริการนำเที่ยว และร้านขายของที่ระลึก ซึ่งมีปริมาณไม่มากนัก ในขณะที่ภัตตาคารร้านอาหารและบริการด้านการแลกเปลี่ยนเงินตรามีอยู่อย่างเพียงพอต่อการให้บริการ จากความขาดแคลนในเรื่องของพื้นที่จอดรถนอกพื้นผิวจราจร มีผลให้สภาพการจราจรและการเดินทางท่องเที่ยวภายในพื้นที่เมืองไม่ได้รับความสะดวกเท่าที่ควร นอกจากนี้แล้วองค์ประกอบอื่นๆบนถนน (street furniture) ยังถือได้ว่ายังมีความขาดแคลนอยู่มาก ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตต่างๆ ได้แก่ เทศบาลเมืองภูเก็ต สำนักงานการท่องเที่ยวฯ สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดภูเก็ต สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 12 สมาคมการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต องค์การบริหารส่วนตำบลวิภาวดี สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวฯ และหอการค้าจังหวัดภูเก็ต ได้รับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตในหลายมุมมอง ซึ่งอาจสรุปได้ว่า ควรมีการพัฒนาทั้งทางด้านกายภาพและการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวต่างๆให้พักอยู่ในตัวเมืองภูเก็ตให้ยาวนานขึ้นนั่นเอง

จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นและทัศนคติของนักท่องเที่ยวรวมทั้งหมด 400 คน (นักท่องเที่ยวไทย 115 คน นักท่องเที่ยวต่างชาติ 285 คน) พบว่า ในส่วนของบริการนำเที่ยวและข่าวสารการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ ศึกษาร้อยละ 60 เห็นว่ามีบริการอยู่ในระดับดี แต่จุดให้บริการและการดึงดูดความสนใจและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ยังอยู่ในระดับพอใช้ ในขณะที่ควรต้องมีการปรับปรุงเรื่องของระยะเวลา/ราคา การบริการและความปลอดภัย สำหรับกรณีของสถานที่พักแรมนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่า ราคาและสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับดี แต่การบริการ มาตรฐาน และความปลอดภัยอยู่ในระดับพอใช้ ในด้านของที่จอดรถและสิ่งอำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่าควรต้องมีการปรับปรุงในด้านของพื้นที่ป้ายสื่อความหมาย และที่นั่งพักผ่อน ในขณะที่บริการด้านการเงิน ห้องสุขา และร้านขายของที่ระลึกอยู่ในระดับพอใช้ สำหรับสภาพแวดล้อมโดยทั่วไป นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่ามีความสะอาดอยู่ในระดับดี แต่ความสวยงามของจุดชมวิว และความเพียงพอของที่ทิ้งขยะอยู่ในระดับพอใช้ สำหรับในเรื่องของความปลอดภัย นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความเห็นว่าอยู่ในระดับพอใช้ทั้งด้านสภาพโดยรวมของแหล่งท่องเที่ยวและจำนวนเจ้าหน้าที่ตลอดจนการปฏิบัติงาน

จากการศึกษาในรายละเอียดของทรัพยากรการท่องเที่ยวภายในตัวเมืองภูเก็ต พบว่ามีพื้นที่ที่มีศักยภาพเหมาะสมต่อการพัฒนารวม 3 พื้นที่ ได้แก่

- (1) ย่านอาคารเก่าแก่ที่มีเอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมแบบดั้งเดิมของภูเก็ต
- (2) สวนสาธารณะเขารัง
- (3) เกาะสิเหร่

ทั้งนี้ในแต่ละพื้นที่ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวรวมทั้งมีองค์ประกอบต่างๆที่หลากหลายแตกต่างกันออกไป ซึ่งจากรูปแบบของการท่องเที่ยวดังกล่าวประกอบกับข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยว ร่วมกับความคิดเห็นที่ได้มาจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่างๆ สามารถนำมาจัดทำเป็นกรอบแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องให้สอดคล้องกับทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีอยู่ ดังต่อไปนี้

1. การจัดให้มีกิจกรรมต่างๆเพื่อการท่องเที่ยวอย่างหลากหลายมากขึ้นในพื้นที่ที่มีความเหมาะสมกับกิจกรรมต่างๆเหล่านั้นอย่างแท้จริง เพื่อเป็นการดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมีความสนใจที่จะเข้ามาเดินทางท่องเที่ยวในเขตพื้นที่เมืองภูเก็ตเพิ่มมากขึ้น
2. การปรับปรุงสภาพแวดล้อม รวมทั้งภูมิทัศน์และองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวทั้งหมดในพื้นที่ศึกษาให้มีความร่มรื่นสวยงาม สะดวก ปลอดภัย โดยยังคงบรรยากาศความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่เอาไว้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งมีใช่เป็นการแข่งขันกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ภายนอก
3. การจัดเส้นทางท่องเที่ยวและระบบสัญญาณ ให้มีความสะดวกปลอดภัย โดยควรมีการจัดทำโครงข่ายเส้นทางท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ และมีความต่อเนื่องรวมทั้งทำเส้นทางเดินเท้าทางจักรยาน และพื้นที่จอดรถนอกพื้นที่ผิวจราจร การติดตั้งป้ายสัญญาณจราจร และป้ายสื่อความหมายต่างๆอย่างครบถ้วน
4. การประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ข้อมูลอย่างเป็นระบบในทุกๆสื่อที่มีความเป็นไปได้เพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้เพิ่มมากขึ้นต่อไป
5. การนำแผนไปสู่การปฏิบัติโดยที่การพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง จะต้องมีการดำเนินการที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆที่หลากหลาย ซึ่งต่างก็มีส่วนเกี่ยวข้องในการที่จะทำให้แผนการพัฒนาการท่องเที่ยวดังกล่าวเป็นจริงได้ในทางปฏิบัติ ดังนั้น หน่วยงานต่างๆที่มีส่วนเกี่ยวข้องดังกล่าวจึงจะต้องมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด รวมทั้งการจัด Phasing ของการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการ ที่คำนึงถึงความเป็นจริงในทางปฏิบัติทุกขั้นตอน ซึ่งก่อให้เกิดผลดีต่อจังหวัดภูเก็ต และประเทศไทยโดยรวมในท้ายที่สุด

โดยคาดว่าหากมีการดำเนินการตามแผนที่ได้มีการนำเสนอไว้ทั้งหมดแล้วนั้นน่าจะทำให้มีนักท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องเพิ่มขึ้นประมาณวันละ 1,186 คน ซึ่งจะทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้นปีละ 917 ล้านบาท โดยที่ทั้งแหล่งท่องเที่ยวและบริการต่างๆในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตจะยังมีขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวและประชากรที่จะเพิ่มขึ้นจากการพัฒนาดังกล่าวได้เป็นอย่างดี ยกเว้นบริการน้ำประปาซึ่งควรต้องมีการดำเนินการเป็นเร่งด่วนเพื่อป้องกันปัญหาการขาดแคลนน้ำดื่มน้ำใช้ที่อาจเกิดขึ้นได้ในระยะเวลาไม่นานนัก

ทั้งนี้เป้าหมายหลัก คือ การสร้างกิจกรรมเพื่อรองรับการท่องเที่ยว เนื่องจากตัวเมืองภูเก็ตได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวต่ำโดยอิงกระแสของนักท่องเที่ยวเป็นหลัก แต่ความสำคัญในการก่อให้เกิดรายได้ในตัวเมืองนั้นนับได้ว่าอยู่ในระดับสูง

การพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่ควรได้รับการส่งเสริมในการสร้างกิจกรรมที่เหมาะสมและหลากหลายเพื่อเป็นแรงเสริมการดึงดูดจากนักท่องเที่ยวได้ เช่น การจัดให้มีศูนย์วัฒนธรรม ศูนย์พัฒนาหาดธรรมชาติและการฝีมือจากภูมิปัญญาท้องถิ่นซึ่งการพัฒนานี้จะต้องมิใช่การพัฒนาในแนวทางเดียวกันกับการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น พื้นที่บริเวณชายหาด ซึ่งเป้าหมายหลักของการพัฒนาในตัวเมืองนั้น คือ การสร้างกิจกรรมในเมืองเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาใช้กิจกรรมต่างๆภายในพื้นที่เมือง อันจะนำมาซึ่งการเพิ่มรายรับให้แก่ตัวเมือง โดยเน้นการเพิ่มความหลากหลายของการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ ซึ่งเร่งการพัฒนา บุรณะพื้นฟูมรดกและทรัพย์สินทางวัฒนธรรมในเขตเมืองเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวใหม่ สร้างแหล่งจับจ่ายซื้อสินค้าของนักท่องเที่ยว โดยส่งเสริมบทบาทของเอกชนร่วมกับชุมชนในการรักษาแหล่งท่องเที่ยวและวิถีชีวิตให้อยู่สภาพเดิมอย่างต่อเนื่องต่อไป

6.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง

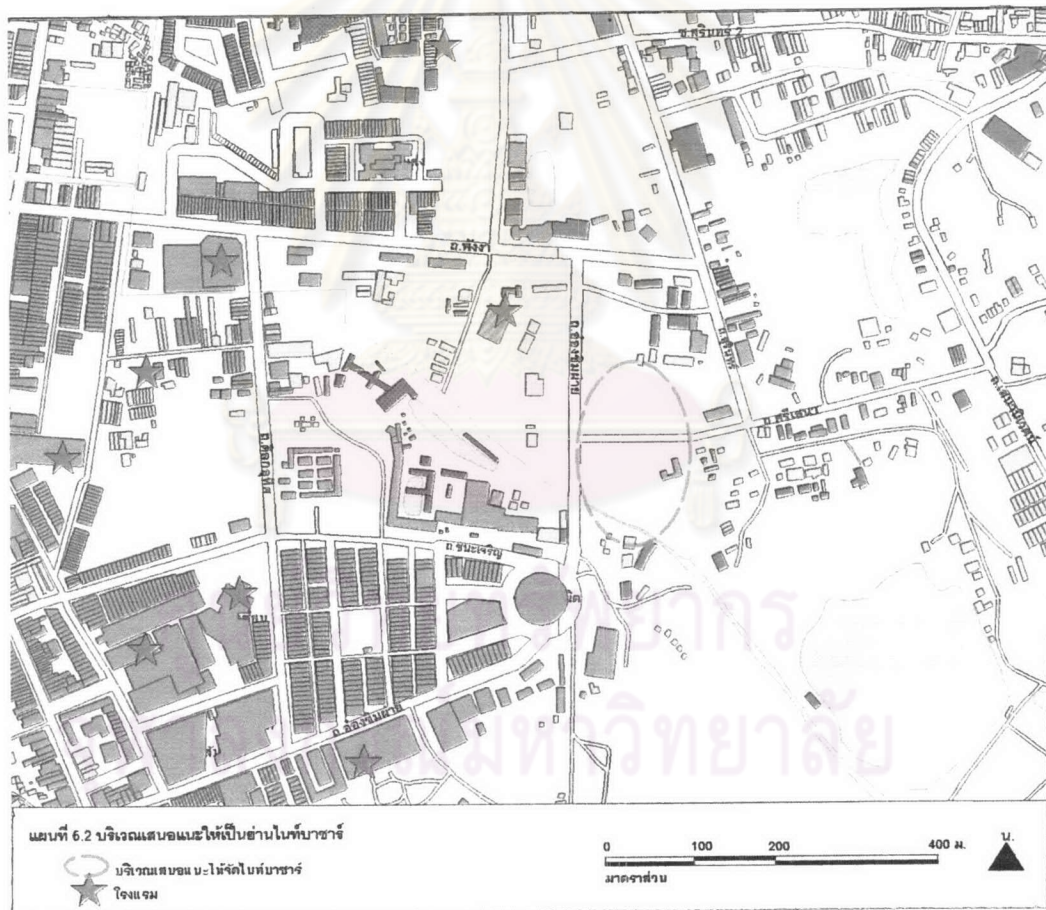
จากการวิเคราะห์ศักยภาพและปัญหาทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้วนั้น ในขั้นตอนนี้จะเป็นการนำเสนอแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับศักยภาพที่แท้จริงของการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง ดังต่อไปนี้

6.2.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีกิจกรรมต่างๆที่หลากหลายเพิ่มขึ้นในบริเวณพื้นที่เมืองที่มีความเหมาะสม โดยกิจกรรมต่างๆที่ควรจัดให้มีขึ้น ได้แก่

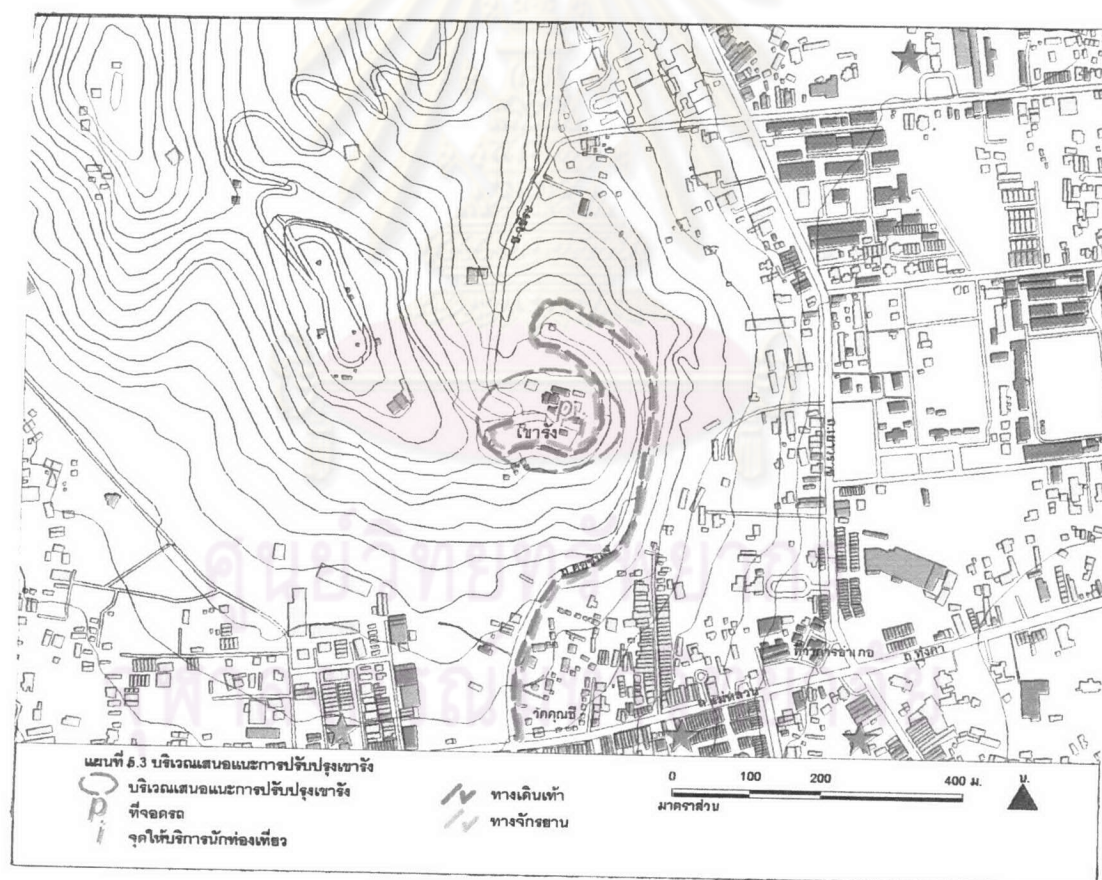
6.2.1.1 การจัดพื้นที่ย่านใจกลางเมือง ซึ่งเป็นบริเวณที่มีรูปแบบสถาปัตยกรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวให้เป็นย่านอนุรักษ์สถาปัตยกรรมที่มีการควบคุมการใช้ที่ดินและอาคารอย่างเหมาะสม เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของผู้อยู่อาศัยและดึงดูด

6.2.1.2 การจัดให้มีย่านการค้าและบริการในยามค่ำคืนในบริเวณพื้นที่ว่างด้านตะวันออกของตัวเมืองเดิม เพื่อให้เป็นพื้นที่ที่มีกิจกรรมต่างๆที่หลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมการค้าและบริการในรูปแบบของไนท์บาซาร์ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวในเวลากลางคืน เนื่องจากในการศึกษาคั้งนี้พบว่ากิจกรรมต่างๆของตัวเมืองภูเก็ตในยามค่ำคืนมีอยู่น้อยมาก ทำให้สภาพเมืองโดยรวมมีความเงียบเหงาเป็นอย่างมาก ซึ่งหากได้มีการดำเนินการจัดให้มีกิจกรรมต่างๆที่เหมาะสมลงในพื้นที่ดังกล่าวแล้วน่าจะทำให้สภาพของเมืองโดยรวมมีความคึกคักและมีชีวิตชีวามากขึ้นได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ดังกล่าวนับว่ามีความเหมาะสมเป็นอย่างมาก เนื่องจากตั้งอยู่ห่างจากตัวเมืองเดิมซึ่งเป็นย่านอนุรักษ์และพักอาศัยที่ต้องการความเงียบสงบพอสมควร แต่ยังคงอยู่ในระยะเดินเท้าจากที่พักของนักท่องเที่ยวที่กระจายตัวอยู่โดยรอบ รวมทั้งเป็นย่านการค้าที่มีความคึกคักอยู่แล้วในระดับหนึ่ง เนื่องจากมีทั้งศูนย์การค้าขนาดใหญ่และตลาดผลไม้ของเดิมที่ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับพื้นที่ดังกล่าวนั่นเอง

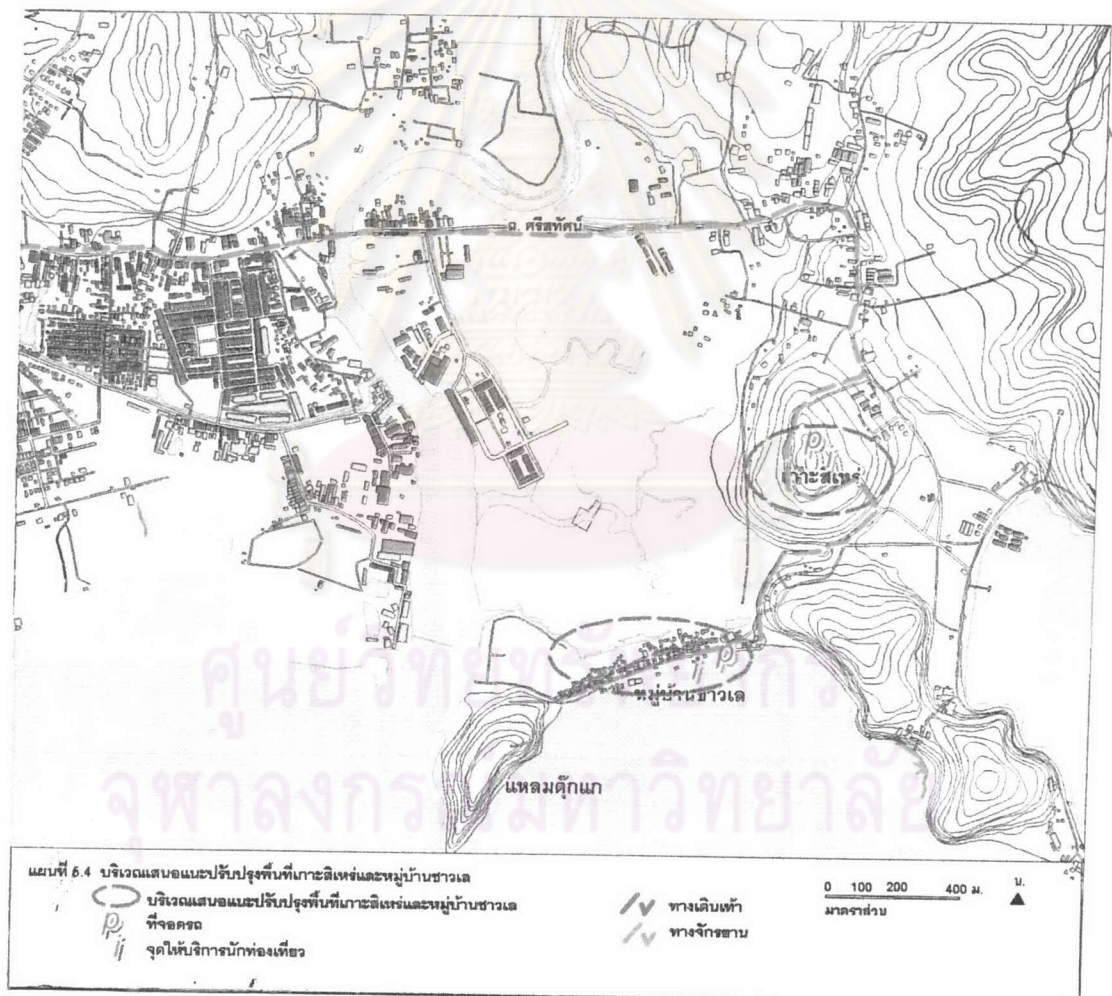

6.2.1.3 การจัดพื้นที่บริเวณสวนสาธารณะเขารัง ซึ่งเป็นพื้นที่เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ การกีฬา การชมธรรมชาติ ทำให้มีศักยภาพในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองภูเก็ตเพิ่มมากขึ้นโดยพื้นที่บริเวณเขารัง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงในการพัฒนาให้เป็นพื้นที่พักผ่อนหย่อนใจและชมทัศนียภาพของเมืองที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้มากเพิ่มขึ้นโดยไม่เกิดปัญหาด้านความพอเพียงของพื้นที่สำหรับกิจกรรมที่จะดึงดูดความสนใจจากนักท่องเที่ยวดังกล่าว โดยกิจกรรมที่ควรมีการดำเนินการเป็นอย่างยิ่ง คือ การจัดการแสดง รูปแบบ Light & Sound บริเวณจุดชมวิวของตัวเมือง และอ่าวภูเก็ต เพื่อการนำเสนอประวัติความเป็นมาของชุมชนเมืองภูเก็ต การทำเหมืองแร่ในบริเวณอ่าวและการทำสวนยาง เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมทั้งหมดเหล่านี้สามารถนำเสนอโดยการแสดงดังกล่าวได้อย่างเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ อย่างไรก็ตามการดำเนินการเหล่านี้จำเป็นต้องมีการปรับปรุงพื้นที่ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรมโดยไม่ทำให้สภาพความร่มรื่นของภูมิทัศน์โดยรวมต้องสูญเสียไปเนื่องจากการพัฒนาต่างๆที่กล่าวมาแล้วด้วย

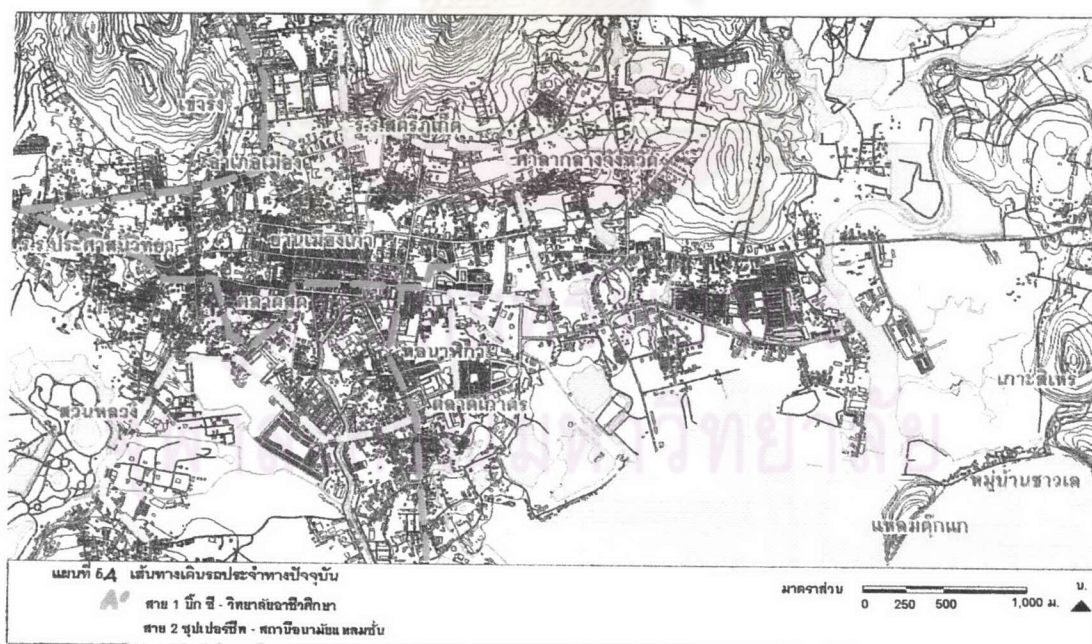

6.2.1.4 พื้นที่บริเวณเกาะสีเฮอร์ ซึ่งนับเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีองค์ประกอบต่างๆอันหลากหลาย ได้แก่ จุดชมทัศนียภาพบริเวณอ่าวภูเก็ท วัดเกาะสีเฮอร์ และพระพุทธรูปไสยาสน์ รวมทั้งวิถีชีวิตของชาวเลบริเวณเชิงเขา ซึ่งหากได้มีการปรับปรุงพื้นที่บริเวณวัดเกาะสีเฮอร์และจุดชมวิวให้สามารถที่จะรองรับนักท่องเที่ยวได้มากขึ้น รวมทั้งการจัดให้มีองค์ประกอบต่างๆที่เหมาะสม ได้แก่ พื้นที่ให้บริการอาหารและเครื่องดื่ม ตลอดจนร้านจำหน่ายของที่ระลึกและบริการอื่นๆที่มีความจำเป็นต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวแล้วก็น่าจะเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวและสร้างรายได้ให้เพิ่มมากขึ้นได้ สำหรับพื้นที่บริเวณชุมชน ชาวเลควรต้องมีการจัดพื้นที่จอดรถและจุดบริการนักท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับสภาพโดยรวมของชุมชน รวมทั้งการจัดให้มีเส้นทางเดินเท้าที่สะดวก ปลอดภัย และสามารถเที่ยวชมพื้นที่ทั้งหมดของชุมชนได้อย่างทั่วถึง

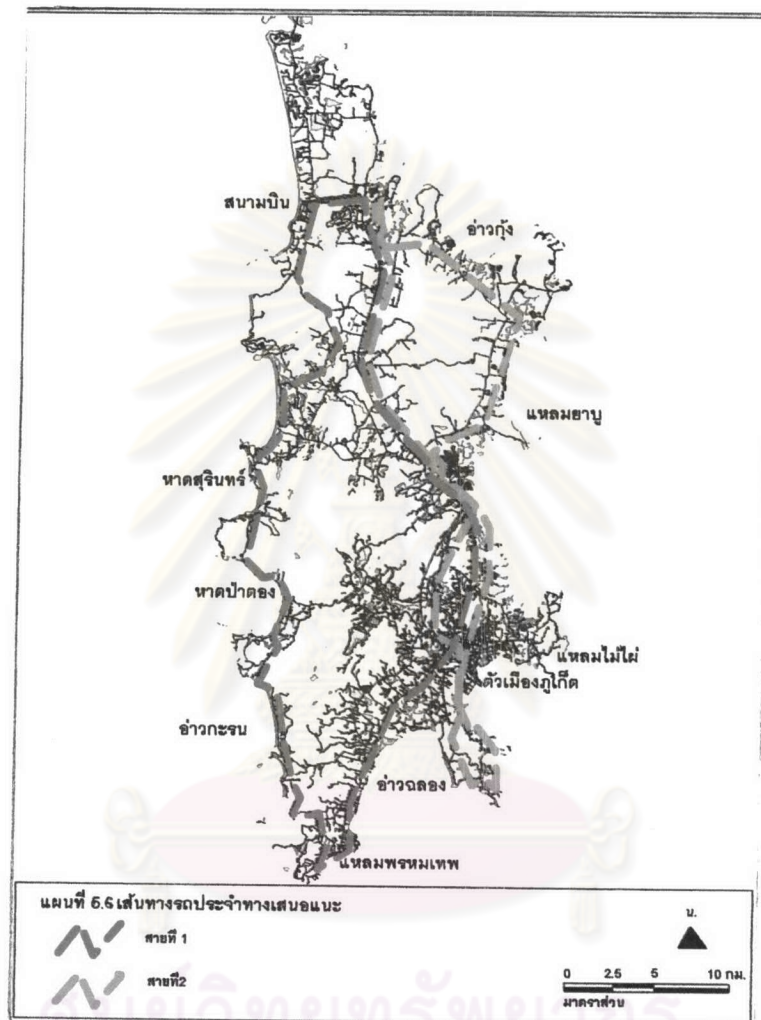

6.2.2 การจัดระบบการคมนาคมขนส่งและเส้นทางการเดินทางท่องเที่ยว เพื่อการเชื่อมโยงกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของตัวเมืองภูเก็ตเข้าด้วยกัน อันจะเป็นการสร้างความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว ซึ่งจะมีผลต่อการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเดินทางท่องเที่ยวในตัวเมืองเพิ่มมากขึ้นได้

6.2.2.1 การจัดระบบการคมนาคมขนส่ง จากการตรวจสอบเส้นทางคมนาคมและบริการการเดินทางในท้องถิ่น พบว่า ระบบการขนส่งสามารถตอบสนองความต้องการของคนท้องถิ่นได้ดี เนื่องจากผู้ประกอบการการเดินทางสาธารณะเป็นภาคเอกชนที่เข้ามาลงทุนโดยวิธีการประมูล ซึ่งต้องมุ่งหวังผลกำไร ดังนั้นเส้นทางเดินรถเดิมจึงต้องมีความสอดคล้องกับความต้องการดังกล่าวอยู่แล้ว ซึ่งไม่น่าที่จะนำมาใช้เป็นเส้นทางคมนาคมหลักเพื่อการท่องเที่ยว แต่หากนักท่องเที่ยวมีความต้องการที่จะสัมผัสบรรยากาศท้องถิ่นก็สามารถที่จะให้บริการได้ แต่อาจไม่ได้รับความสะดวกมากนักในเรื่องของความปลอดภัย ความสะดวก ขนาดและความสูงของรถ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีรูปร่างสูงใหญ่ ตลอดจนปัญหาการสื่อสารด้วยภาษาท้องถิ่น จึงเป็นหน้าที่ของเทศบาลเมืองภูเก็ตที่จะต้องปรับปรุงระบบการคมนาคม และการสัญจรดังกล่าว โดยการจัดระบบการจราจร ทิศทาง และป้ายบอกทางให้ดีขึ้น เนื่องจากเป็นองค์กรท้องถิ่นมีหน้าที่ในการให้บริการและส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว เพื่อบริการที่สะดวกปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวเป็นภารกิจหลักอยู่แล้ว

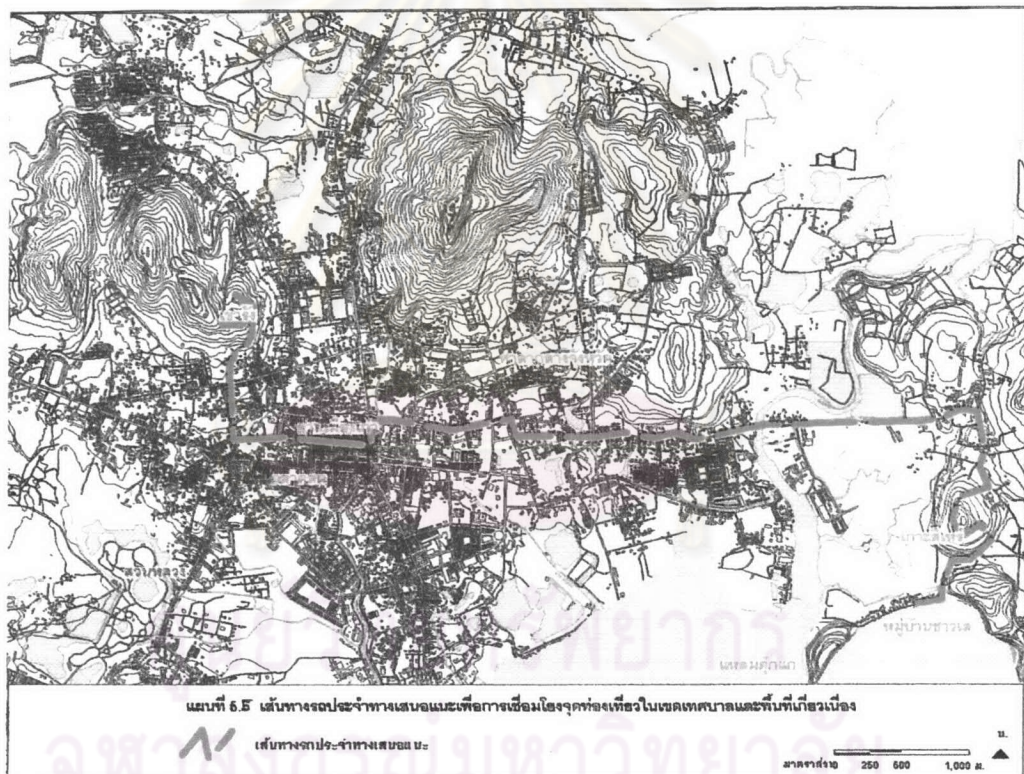

นอกจากนั้นควรต้องมีการจัดทำรถให้บริการนำคนที่พักในเมืองให้มีโอกาสในการได้ไปชมความงดงามของนอกเมือง/ชายหาด ในขณะเดียวกันก็ยังสามารถรับนักท่องเที่ยวจากนอกเมืองเข้ามาเที่ยวชมในตัวเมืองได้ ซึ่งจะก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น รวมทั้งเป็นการสร้างโอกาสในการท่องเที่ยวที่หลากหลายให้แก่นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอีกด้วย

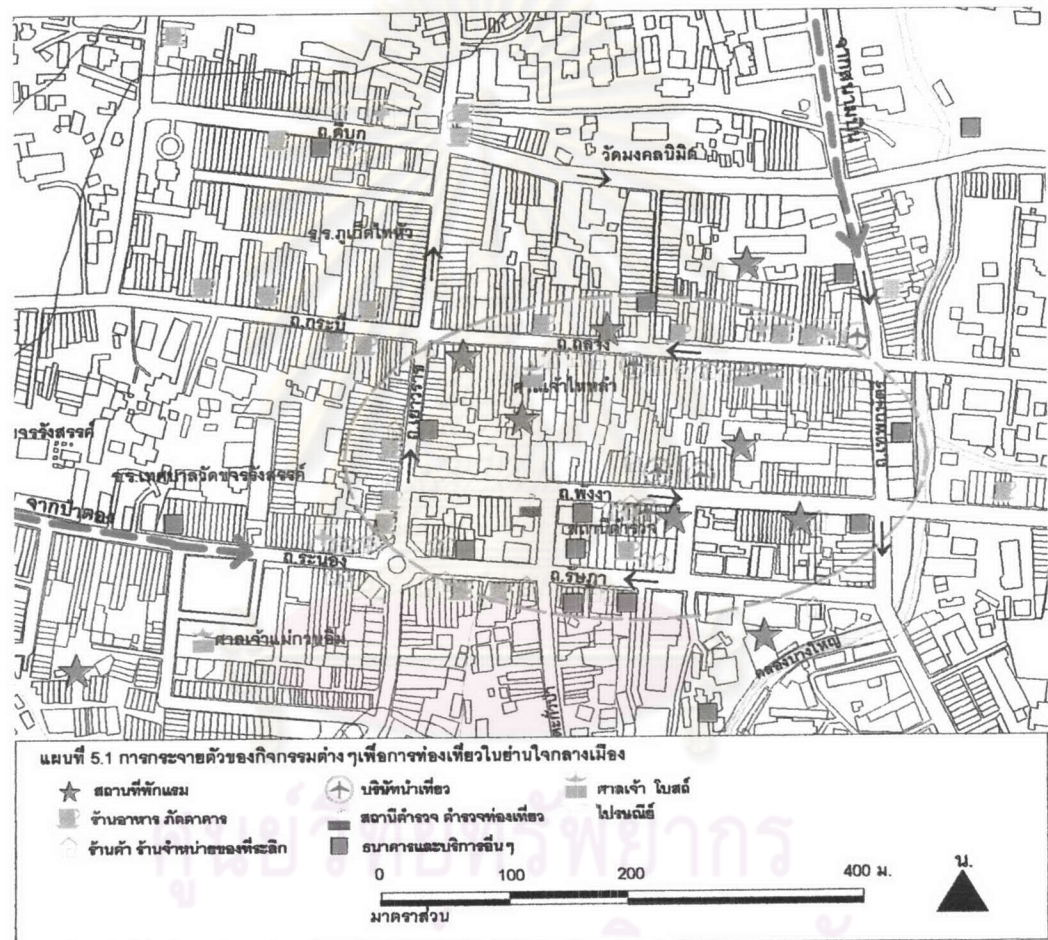
จากสภาพพื้นที่ของเกาะภูเก็ต ที่มีลักษณะเป็นรูปยาวตามแนวเหนือใต้ มีสนามบินอยู่บริเวณหัวเกาะด้านเหนือ และตัวเมืองอยู่ค่อนลงมาทางด้านใต้เกือบปลายเกาะ ด้านตะวันตกของเกาะมีแหล่งความงามตามธรรมชาติของชายหาด ทะเล และภูเขา ที่มีความสวยงามอย่างมาก โดยตลอด ส่วนฝั่งตะวันออกของเกาะด้านหันเข้าแผ่นดินใหญ่ หรือที่เรียกว่า "ทะเลใน" มีความสวยงามน้อยกว่าฝั่งตะวันตก เนื่องจากสภาพของชายหาดมีลักษณะเป็นเลน จึงไม่เป็นที่นิยมและดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้มากนัก และจากการที่ถนนที่มีอยู่เดิมมีลักษณะเป็นถนนวนรอบเกาะผ่านแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงามและน่าสนใจต่างๆจำนวนมาก ซึ่งถ้าหากเดินทางวนรอบโดยไม่แวะพักเลยก็จะใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมงครึ่ง ถึง 2 ชั่วโมง ซึ่งหากมีการจัดให้มี

บริการเพื่อการท่องเที่ยวโดยการจัดให้มีการเดินทางเป็นวงใหญ่รอบเกาะก็อาจทำให้สิ้นเปลืองเวลามากเกินไป และนักท่องเที่ยวอาจเกิดความเบื่อหน่ายได้ ดังนั้นจึงน่าที่จะมีการแบ่งสายทางวิ่งวงรอบเกาะนี้ตามปริมาณและความต้องการของนักท่องเที่ยว เช่น อาจจัดรถบริการรับนักท่องเที่ยวจากสนามบินเป็น 2 เส้นทาง คือ Loop ฝั่งตะวันตก ซึ่งต้องใช้รถขนาดใหญ่และมีความถี่ในการหมุนเวียนมาก ในขณะที่ Loop ฝั่งตะวันออกอาจจะใช้รถขนาดเล็กและความถี่ในการหมุนเวียนน้อยกว่า นอกจากนี้ยังควรจัดให้มีบริการขนส่งสาธารณะเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในตัวเมืองภูเก็ต และพื้นที่เกี่ยวเนื่องทั้ง 3 อันได้แก่ เขารัง ตัวเมือง และเกาะสิเหร่เข้าด้วยกันอีกด้วย ซึ่งจะเป็นการสร้างความสะดวกให้เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี โดยอาจผนวกรวมไปกับบริการขนส่งสายตะวันออกก็ได้ หรือ หากปริมาณผู้เดินทางมากพอก็ควรที่จะแยกออกเป็นเส้นทางเฉพาะก็จะเป็นการสร้างความสะดวกให้กับผู้เดินทางมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้แล้วอาจมีการพิจารณาให้บริการในช่วงกลางคืนด้วย เนื่องจากทางฝั่งตะวันตกมีกิจกรรมอีกหลายหลายที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว เช่น ภูเก็ตแฟนตาซี และหาดป่าตอง เป็นต้น

6.2.2.2 การจัดเส้นทางถนนคนเดินย่านเมืองเก่า จากการศึกษาพื้นที่เมืองเก่าเป็นพื้นที่ที่ได้มีการขึ้นทะเบียนอนุรักษ์ มีความสวยงามและมีประวัติความเป็นมาที่น่าสนใจซึ่งได้กล่าวมาข้างต้น และบริเวณถนนกลาง นับว่าเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการจัดเป็นพื้นที่รองรับกิจกรรมถนนคนเดินได้ เนื่องจากอาคารดั้งเดิมส่วนใหญ่ในบริเวณนี้ยังอยู่ในสภาพดี มีเพียงบางหลังเท่านั้นที่มีสภาพทรุดโทรม และบางส่วนที่มีการตกแต่งใหม่แต่เมื่อมองโดยภาพรวมแล้วยังให้ความรู้สึกว่าเป็นเหมือนเมืองเก่าในอดีตได้เป็นอย่างดี ซึ่งลักษณะสำคัญ คือ อาคารเหล่านี้มีทางเดินที่มีเสาด้านบนของชั้นบนให้ร่มเงาแก่ผู้เดินเท้าในลักษณะ "ARCADE" ต่อเนื่องกันโดยตลอด แต่ก็มีบางส่วนที่มีการปิดกั้น "ARCADE" เพื่อวางสินค้าเช่นกัน

อาคารเกือบทั้งหมดเป็นอาคารพาณิชย์ทำการค้าชั้นล่าง ด้านบนเป็นที่พักอาศัยมีสวนน้อยที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยอย่างเดียว ถนนกลางนี้มีกิจกรรมการค้าค่อนข้างหลากหลาย กล่าวคือ มีทั้งร้านขายอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ตลอดจนขายของเบ็ดเตล็ดต่างๆ กิจกรรมที่มีมากกว่าถนนอื่นๆ ในเมือง คือ ร้านขายทอง และร้านขายผ้า เป็นต้น แต่ไม่มีธนาคารอยู่เลย ทั้งนี้อาจเนื่องจากความเป็นย่านการค้าที่เก่าแก่ที่สุดกิจการธนาคารจึงแทรกตัวลงไปได้ยาก อย่างไรก็ตามอาคารต่างๆ ที่มีอยู่นับได้ว่าเป็นอาคารในยุคแรกแทบทั้งหมด จึงสามารถที่จะดึงดูดความสนใจจากนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตามแม้ปัจจุบันมีการจัดระบบการจราจรแบบเดินรถทางเดียว สภาพการจราจรโดยรวมก็ยังมีปัญหาอยู่พอสมควร แต่จากศักยภาพของพื้นที่จึงควรที่จะปรับปรุงให้เป็นถนนคนเดินในบางช่วงเวลา ซึ่งควรมีการจัดองค์ประกอบและสภาพภูมิทัศน์ให้มีความร่มรื่นเหมาะแก่การเดินเท้า รวมทั้งการจัดทำมุมพักผ่อน และให้บริการเครื่องดื่มตามจุดที่สามารถมองเห็นความงามของกลุ่มอาคารได้ดี เป็นต้น นอกจากนี้ยังอาจทำระบบ Light & Sound เพิ่มความน่าสนใจและถ่ายทอดประวัติความเป็นมาของพื้นที่ให้นักท่องเที่ยวได้ชมและฟังตามช่วงเวลาที่เหมาะสม

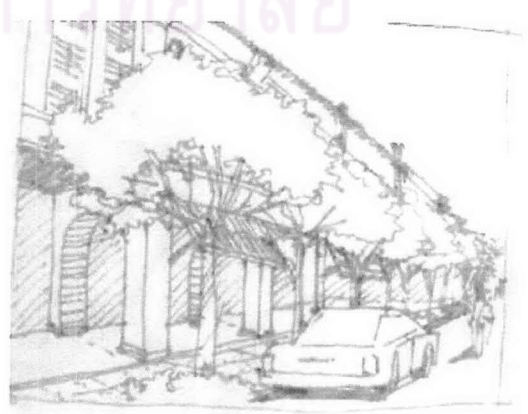
ภาพที่ 6.1 แนวทางการปรับปรุงทางเดินเท้า บริเวณ colonnade ทางจักรยาน และการปลูกต้นไม้

เพื่อเพิ่มความร่มรื่นให้กับพื้นที่ ย่านที่เสนอแนะให้มีการปรับปรุง ซึ่งจะเป็นการเพิ่มความสะอาดและความปลอดภัย ให้แก่นักท่องเที่ยวและประชากรของเมืองภูเก็ต

ภาพที่ 6.2 แนวทางการปรับปรุงย่านใจกลางเมืองที่มีสถาปัตยกรรมแบบชิโนปอร์ตูกีส

โดยการจัดระบบการจราจรเป็นแบบเดินรถทางเดียว เพื่อนำพื้นที่ส่วนที่เหลือมาจัดทำเป็นทางเดินเท้าและทางจักรยานรวมทั้งพื้นที่ปลูกต้นไม้เพื่อเพิ่มความสวยงามและความร่มรื่นให้แก่พื้นที่โดยรวม

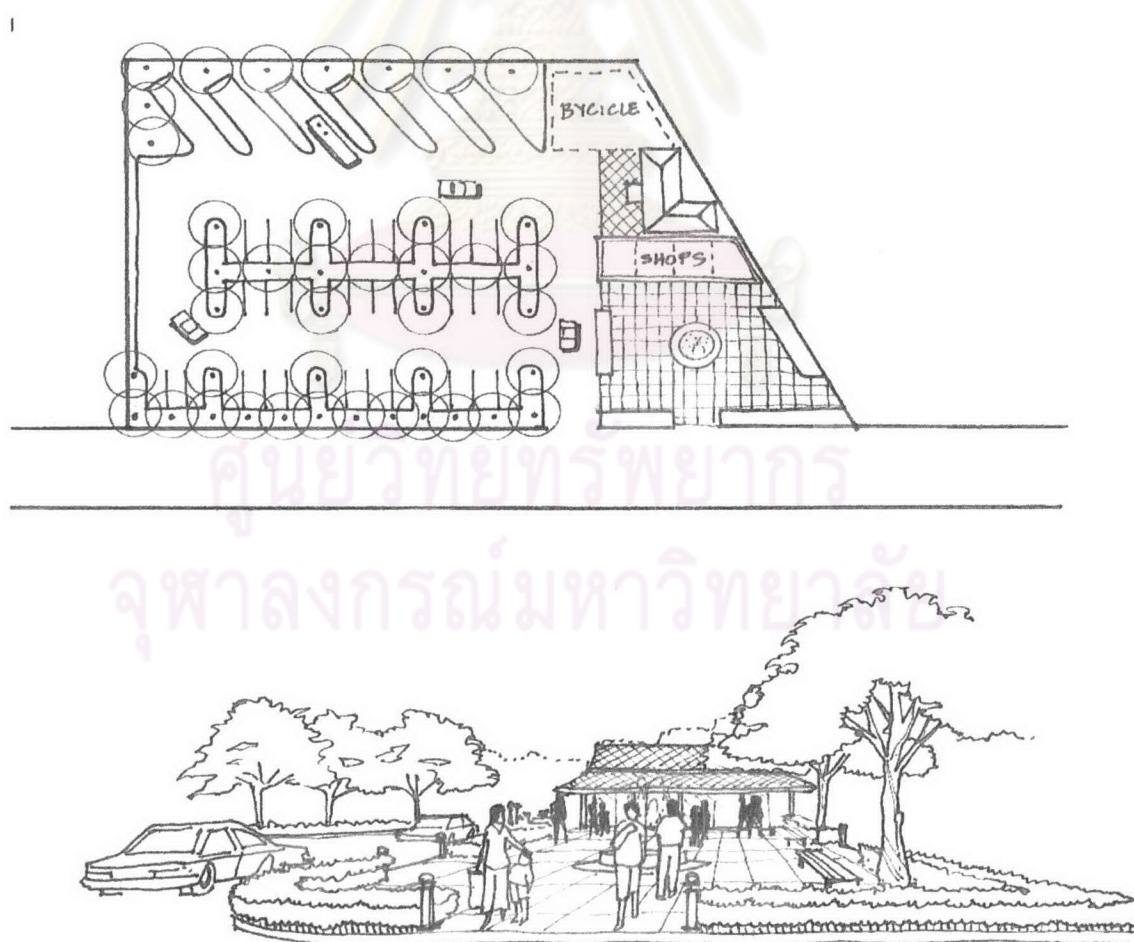

6.2.2.3 การจัดพื้นที่จอดรถในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว ควรจัดหาพื้นที่ว่างในเมือง สำหรับจอดรถและเป็นจุดพักคนได้โดยต้องเป็นบริเวณที่อยู่ในระยะที่สามารถเดินถึงได้ (Walking Distance) แต่หากไม่สามารถปรับให้มีบริการในเรื่องที่จอดรถได้อาจใช้วิธีการที่เป็นสากล กล่าวคือ ให้นำเที่ยวพานักท่องเที่ยวมาปล่อยลงที่แหล่งท่องเที่ยวแล้วนัดหมายเวลาที่จะกลับมาจับต่อนอกจากนี้ในบริเวณพื้นที่เมือง และแหล่งท่องเที่ยวต่างๆควรมีป้ายเส้นทางจราจร หรือป้ายบอกทางที่สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจน ตลอดจนมีภาษาสากลที่มากกว่าภาษาอังกฤษ เช่น ภาษาฝรั่งเศส และภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น

ณ จุดจอดรถที่ใกล้กับแหล่งท่องเที่ยวควรมีที่นั่งพักผ่อน และร้านจำหน่ายเครื่องดื่มและของว่าง ตลอดจนห้องน้ำสาธารณะที่มีความสะอาดและเพียงพอ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับปริมาณของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในช่วง Peak เป็นต้น

ภาพที่ 6.3 ตัวอย่างแนวทางการปรับปรุงพื้นที่ว่างด้านตะวันออกของย่านใจกลางเมือง

ย่านฝั่งตะวันออกของใจกลางเมืองนี้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญที่สุดในตัวเมืองให้เป็นพื้นที่จอดรถที่มีบริการเสริมอื่นตามความเหมาะสม

6.2.3 การปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์และองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว

6.2.3.1 บริเวณย่านใจกลางเมือง ซึ่งมีทรัพยากรการท่องเที่ยวอยู่อย่างสมบูรณ์และหลากหลายแต่มีพื้นที่โล่งว่างอยู่น้อยมาก ควรมีการปรับปรุงพื้นที่ของหน่วยงานภาครัฐรวมทั้งโรงเรียน และวัด ซึ่งอยู่ในบริเวณดังกล่าวและบริเวณใกล้เคียงให้สามารถใช้ประโยชน์สาธารณะเพิ่มมากขึ้นได้ในบางช่วงเวลา รวมทั้งหากมีความเป็นไปได้ควรมีการเปลี่ยนแปลงระบบการเดินสายไฟฟ้าและโทรศัพท์ให้เป็นระบบการเดินสายใต้ดินเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยและแก้ปัญหาสภาพของภูมิทัศน์ในปัจจุบันได้ นอกจากนี้ควรต้องมีการควบคุมและจัดระเบียบการติดตั้งป้ายโฆษณาประเภทต่างๆภายในพื้นที่ให้มีความสวยงามและกลมกลืนตามสภาพแวดล้อมโดยรวมของพื้นที่อีกด้วย

สิ่งที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งของการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ของพื้นที่บริเวณนี้คือ การควบคุมการใช้ที่ดินและอาคารซึ่งมีแนวทางที่อาจกระทำได้หลายวิธี ได้แก่ (1) การขอความร่วมมือเจ้าของอาคารให้มีการดูแลรักษารวมทั้งปรับปรุงอาคารและสภาพแวดล้อมให้อยู่ในสภาพดีและสวยงามอยู่ตลอดเวลา (2) การกำหนดเป็นเขตการใช้ที่ดินประเภทอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไว้ในผังเมืองรวมที่กำลังมีการปรับปรุงใหม่ และ (3) การขึ้นทะเบียนอาคารต่างๆให้เป็นโบราณสถานโดยกรมศิลปากร เป็นต้น

นอกจากนี้ในบริเวณดังกล่าวนับได้ว่ามีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆสำหรับนักท่องเที่ยวอยู่แล้วพอสมควร แต่ยังมีองค์ประกอบอีกหลายอย่างที่ยังนับได้ว่าขาดแคลน ได้แก่ ห้องสุขาสาธารณะและที่นั่งพักผ่อน เป็นต้น ซึ่งสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องจัดให้มีไว้เพียงพอต่อไป

6.2.3.2 พื้นที่บริเวณเขารัง ควรมีการปรับปรุงให้มีพื้นที่ที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้มากขึ้นโดยการปรับปรุงสภาพพื้นที่ให้เป็นพื้นที่ราบที่กว้างขวางขึ้นเพียงพอต่อการรองรับปริมาณนักท่องเที่ยวแต่การปรับปรุงดังกล่าวจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสอดคล้องและกลมกลืนกันไป สภาพความเป็นธรรมชาติของพื้นที่ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้สิ่งที่ต้องเตรียมการไว้รองรับนักท่องเที่ยวจะเพิ่มมากขึ้น คือ ห้องน้ำสาธารณะและที่นั่งพักผ่อนที่จะต้องมีการจัดเตรียมไว้ให้เพียงพอ

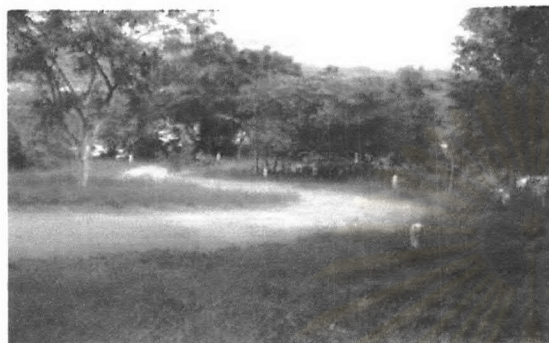
6.2.3.3 พื้นที่บริเวณเกาะสีเฮอร์ ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและเชิงนิเวศสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องมีการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมโดยรวมให้คงสภาพอย่างมากที่สุด แต่การปรับปรุงสภาพก็สามารถทำได้เช่นกัน โดยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสอดคล้องกับความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งการปรับปรุงที่อาจกระทำได้ในพื้นที่นี้คือการจัดเส้นทางเดินเท้า และทางจักรยาน รวมทั้งองค์ประกอบอื่นๆเพื่อการเที่ยวชมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวเล สภาพนิเวศพื้นที่ป่าชายเลน และทิวทัศน์ของเมืองภูเก็ตอย่างเป็นทางการเป็นระบบ

การประกาศเป็นเขตอนุรักษ์ธรรมชาติไว้ในผังเมืองรวมเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยควบคุมการใช้ที่ดินและดำรงรักษาสภาพความเป็นธรรมชาติให้คงอยู่ได้ตลอดไป

ภาพที่ 6.4 แนวทางการปรับปรุงถนนบริเวณทางขึ้นเกาะสีเฮอร์

โดยการปรับปรุงสภาพ พื้นผิวจราจรและการจัดเส้นทางจักรยานสำหรับนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาติตะวันตกซึ่งมักจะมีความชื่นชอบในกิจกรรมนี้

ภาพที่ 6.5 แนวทางการปรับปรุงพื้นผิวจราจร ทางจักรยาน และทางเดินเท้าบริเวณทางไปแหล่งท่องเที่ยว

โดยการปรับปรุงพื้นที่ การปลูกต้นไม้เพิ่มเติมและการปรับปรุงวัสดุผิวพื้น เพื่อใช้เป็นทางจักรยานและทางเดินเท้า รวมทั้งการเพิ่มเติม street furniture ตามความเหมาะสม

6.2.4 การปรับปรุงด้านการรักษาความปลอดภัย

ปัญหาด้านความปลอดภัยของการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องนี้ยิ่งดีกว่าพื้นที่อื่นๆที่มีลักษณะและรูปแบบของการท่องเที่ยวที่คล้ายคลึงกันอยู่มาก เนื่องจากปัญหาการทำร้ายร่างกายจนได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิต รวมทั้งปัญหาทรัพย์สินสูญหายยังนับว่ามีอยู่น้อยมาก ส่วนใหญ่แล้วปัญหาด้านความปลอดภัยนี้มักเป็นอุบัติเหตุจากการขับขี่รถยนต์ยานพาหนะโดยนักท่องเที่ยวที่ไม่มีความคุ้นเคยในด้านเส้นทาง อีกทั้งปัญหาสัญญาณการจราจรที่ไม่ชัดเจนนัก อย่างไรก็ตามจำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ดูแลพื้นที่ก็ยังมีน้อยมากเมื่อเทียบกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี โดยเฉพาะตำรวจท่องเที่ยวซึ่งมีหน้าที่ดูแลและให้ความ

ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวโดยตรงนั้นมีอยู่เพียง 13 คน เท่านั้น แต่ต้องดูแลพื้นที่รวมถึง 4 จังหวัด โดยเฉลี่ยแล้วจะมีเจ้าหน้าที่ประจำการที่ภูเก็ตรประมาณ 3-4 คน เท่านั้น ทั้งนี้อาจเนื่องจากภูเก็ตรมีความปลอดภัยโดยรวมอยู่ในระดับดีพอสมควร คือ มีคดีอาญาเฉลี่ยประมาณ 25 คดี/ปี เท่านั้น ภารกิจส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของการบริการและช่วยเหลือนักท่องเที่ยวทั่วไป โดยเฉพาะเรื่องของการแนะนำทาง สถานที่แหล่งท่องเที่ยวตลอดจนรายละเอียดต่างๆที่นักท่องเที่ยวต้องการทราบมากกว่า อย่างไรก็ตามควรต้องมีการเตรียมการเพิ่มอัตรากำลังเพื่อการบริการที่มีมาตรฐานดีขึ้น และสอดคล้องกับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นด้วย

6.2.5 การพัฒนาบริการนำเที่ยวและข่าวสารการท่องเที่ยว

บริการนำเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องนี้ควรมีการบริการนำนักท่องเที่ยวที่พักภายในเมืองไปยังจุดท่องเที่ยวต่างๆที่มีความน่าสนใจ โดยเป็นบริการที่สะดวกสบาย สะอาด และปลอดภัย โดยเฉพาะรถที่ใช้จำเป็นจะต้องมีขนาดเหมาะสมกับรูปร่างของนักท่องเที่ยว อีกทั้งเจ้าหน้าที่ให้การบริการควรจะต้องสามารถสื่อสารภาษาได้ตามสมควร หากภาครัฐสามารถจัดการอบรมพนักงานให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพในการให้บริการได้ก็จะทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ นอกจากนี้ควรต้องมีการจัดทำเอกสารประกอบความรู้ความเข้าใจในการอธิบายแหล่งท่องเที่ยวต่างๆเพื่อให้นักท่องเที่ยวมีความสนใจมากขึ้น นอกจากนี้ยังควรมีการบริการนำเที่ยวสำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจพิเศษเฉพาะโดยสามารถที่จะอำนวยความสะดวกในด้านการบริการรถบริการ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่จะบรรยายให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องแก่นักท่องเที่ยวตลอดการเดินทาง อันจะส่งผลให้เกิดรายรับจากการท่องเที่ยวได้อีกเป็นจำนวนมาก

6.2.6 การประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ข้อมูล

หลักสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาการท่องเที่ยว คือ การประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจให้เป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้นในวงกว้าง ดังนั้นการที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องจึงควรมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ระบบนิเวศและสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์และมีความน่าสนใจของพื้นที่ทั้งหมดอย่างครบถ้วนในทุกกระดับ โดยร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัด เครือข่ายและกลุ่มองค์กรต่างๆทั้งในและนอกพื้นที่ เพื่อร่วมมือกันทำการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ โดยจัดทำเอกสารและวัสดุเผยแพร่ในรูปแบบต่างๆ การจัดทำข้อมูลการท่องเที่ยวของพื้นที่เพิ่มเติมลงใน website ของจังหวัด และการท่องเที่ยวรวมทั้งการจัดทำ website เฉพาะของพื้นที่ของตนเองเพื่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์อย่างเป็นระบบเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้สิ่งสำคัญประการหนึ่งในการประชาสัมพันธ์ และ

เผยแพร่ข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว คือ การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนทั่วไปและกลุ่มองค์กรต่างๆ รวมทั้งการชักชวนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ

ทั้งนี้การประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ข้อมูลการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องนี้จะต้องเน้นการสร้างภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่มีความน่าสนใจ การผสมผสานกันของแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศรวมทั้งพื้นที่การจัดกิจกรรมยามค่ำคืนอย่างลงตัวและสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆ ได้อย่างครบถ้วน

แผนภูมิที่ 6.1 แสดงแนวทางการประชาสัมพันธ์และการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง

6.2.7 การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ

การพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องจะต้องมีการดำเนินการที่หลากหลายซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานและองค์กรต่างๆ จำนวนมากซึ่งล้วนแล้วแต่มีส่วนเกี่ยวข้องในระดับต่างๆ กันจึงจะทำให้แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวตามที่ได้นำเสนอไว้ข้างต้นแล้วนั้นสามารถประสบผลสำเร็จได้ในทางปฏิบัติ ซึ่งหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง ได้แก่

1) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยสำนักงานภาคใต้ เขต 4 จังหวัดภูเก็ตเป็นหน่วยงานหลักในการให้การสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องโดยตรง ดังนั้นจึงสามารถให้การสนับสนุนทั้งทางด้านงบประมาณ การศึกษา วิจัย

การประชาสัมพันธ์ การเผยแพร่เอกสาร สิ่งพิมพ์ และสื่ออื่นๆอย่างหลากหลาย เนื่องจากมีบทบาทหน้าที่ในการดำเนินกิจกรรมต่างๆดังกล่าวโดยตรงนั่นเอง

2) เทศบาลเมืองภูเก็ต เนื่องจากการพัฒนาการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่ได้นำเสนออยู่ในพื้นที่เขตเทศบาลเมืองภูเก็ต ดังนั้นเทศบาลซึ่งมีฐานะเป็นเจ้าของพื้นที่และมีบทบาทหน้าที่โดยตรงในการดูแลรักษาและทะนุบำรุงสภาพทั่วไปของพื้นที่ รวมทั้งยังมีอำนาจหน้าที่ในการออกกฎระเบียบต่างๆที่สามารถนำมาใช้บังคับการใช้ประโยชน์ที่ดินและอาคารทั้งหลายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบทั้งหมดจึงต้องเป็นหน่วยงานหลักในการดูแลรับผิดชอบแผนงานและโครงการทั้งหมดที่ได้นำเสนอนี้เพื่อให้มีการปฏิบัติที่เป็นไปตามแผนได้อย่างครบถ้วนต่อไป

3) องค์การบริหารส่วนตำบลรัษฎา เนื่องจากมีบทบาทหน้าที่ในการดูแลรับผิดชอบในการดูแลรักษา และทำนุบำรุงสภาพทั่วไปของพื้นที่ในความรับผิดชอบให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและสวยงาม ซึ่งจะมีผลในการดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี โดยจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิดกับเทศบาลและองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงต่อกันโดยตรง

4) องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เนื่องจากมีนโยบายการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่น ทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีบทบาทเพิ่มมากขึ้นในโครงการพัฒนาระดับจังหวัด ซึ่งการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องนี้ก็นับเป็นโครงการที่เกี่ยวข้องโดยตรง เนื่องจากเป็นโครงการที่มีขอบเขตพื้นที่เกินกว่าเขตเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล จึงจำเป็นต้องมีองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นองค์การกลางในการประสานงานในเขตพื้นที่ต่างๆเข้าด้วยกันนั่นเอง

5) สำนักงานศิลปากรที่จังหวัดภูเก็ต เนื่องจากมีบทบาทหน้าที่โดยตรงในการนำเสนอการขึ้นทะเบียนอาคารที่สมควรต้องมีการอนุรักษ์อย่างเป็นทางการ ดังนั้นจึงต้องเป็นผู้ดำเนินการให้การสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ และฟื้นฟูอาคาร และโบราณสถานต่างๆที่ได้มีการขึ้นทะเบียนไว้แล้ว ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการดำรงไว้ซึ่งทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีคุณค่าในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องให้คงอยู่ตลอดไป

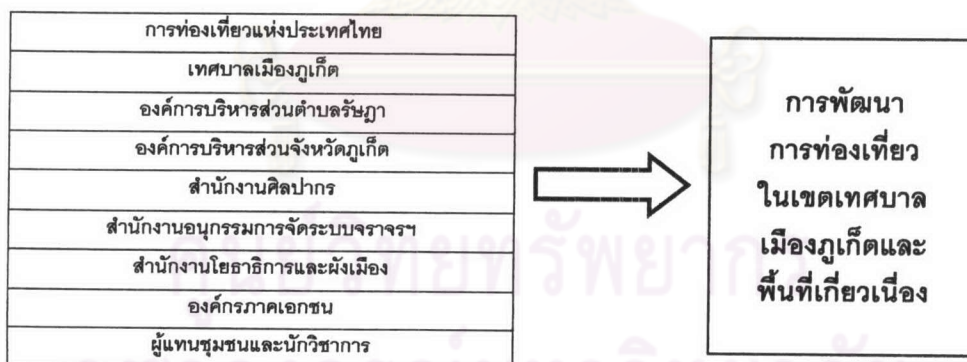
6) คณะอนุกรรมการจัดระบบจราจรจังหวัดภูเก็ต เนื่องจากมีบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดระบบการจราจร ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดกับการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและการจัดเส้นทางท่องเที่ยวที่จะจัดให้มีขึ้นตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวนี้ ดังนั้นจึงจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดวางระบบการจราจรที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องต่อกันอย่างเป็นระบบเพื่อป้องกันปัญหาต่างๆที่อาจเกิดขึ้นตามมาได้ในภายหลัง

7) สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดภูเก็ต เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่ในการนำเสนอผังเมืองรวมของจังหวัดภูเก็ต ซึ่งกำลังมีการดำเนินการอยู่ในขณะนี้ ดังนั้นจึงต้องเป็นผู้รับผิดชอบให้มีการกำหนดประเภทของการใช้ที่ดินบริเวณที่สมควรต้องมีการอนุรักษ์ให้เป็นการใช้ที่ดินประเภทอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอันจะเป็นการดำรงไว้ซึ่งทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีคุณค่าให้คงอยู่ตลอดไป

8) องค์กรต่างๆของภาคเอกชน เช่น สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว สมาคมโรงแรม และสมาคมมัคคุเทศก์ ของจังหวัดภูเก็ต เป็นต้น เนื่องจากองค์กรต่างๆเหล่านี้จะมีส่วนร่วมโดยตรงในการพัฒนาการท่องเที่ยว จึงควรเป็นผู้รับผิดชอบในการให้ข้อเสนอแนะต่างๆที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวของพื้นที่ศึกษา รวมทั้งมีส่วนในการโฆษณาประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวต่อกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด

9) ผู้แทนชุมชน และนักวิชาการ หมายถึง ผู้แทนชุมชนในพื้นที่เกี่ยวข้อง และนักวิชาการที่มีความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงในพื้นที่และการพัฒนาการท่องเที่ยวก็จะเป็นผู้มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการให้ข้อเสนอแนะแนวทางที่น่าจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ศึกษาได้เป็นอย่างดี

แผนภูมิที่ 6.2 หน่วยงานและผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง

6.2.8 การจัดลำดับ (Phasing) ของการพัฒนา

การวางแผนการพัฒนาพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตและพื้นที่เกี่ยวเนื่องนี้มีกิจกรรมอย่างมากมายซึ่งจำเป็นต้องมีการวางแผนเป็นลำดับขั้นตอนเอาไว้ล่วงหน้า เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและปริมาณของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มสูงขึ้นโดยได้พิจารณาถึงความเหมาะสมและความต้องการออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะเร่งด่วน หรือ ระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว

แผนงานระยะสั้น : เป็นแผนงานอยู่ในช่วงระยะเวลาประมาณ 1-2 ปี

เป็นการจัดเตรียมในสิ่งที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น ซึ่งเป็นการสำรวจสภาพใช้งานในปัจจุบัน เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขในด้านของการบริการให้ดีขึ้น เช่น ในเรื่องของความสะอาด ความมีระเบียบ ความปลอดภัย การพัฒนาในด้านบุคลากรให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพในการบริการ และความซื่อสัตย์ ตลอดจนการจัดระบบการจราจรที่ดีเพื่อลดปัญหาสภาพการจราจรที่ติดขัด รวมทั้งการจัดทำสัญญาณ ป้ายบอกทางที่ชัดเจน และการจัดเตรียมพื้นที่เพื่อจอดรถ การจัดเตรียมพื้นที่พักผ่อนโดยการปรับปรุง หรือทำนุบำรุงสภาพภูมิทัศน์ของเมืองให้ดีขึ้น รวมทั้งการจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยว การให้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวที่มีความสะดวกและรวดเร็วควบคู่กับการพัฒนาระบบสื่อสาร และโทรคมนาคมที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

แผนงานระยะกลาง : เป็นแผนงานอยู่ในช่วงระยะเวลาประมาณ 3-5 ปี

เป็นการจัดเตรียมอาคารและพื้นที่เมืองที่มีอยู่ โดยการวางแผนการสร้างอาคารในพื้นที่เมืองเพื่อรองรับกิจกรรมเพื่อช่วยเสริมการท่องเที่ยว ทั้งนี้การก่อสร้างอาคารจะเป็นไปตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งอาจรวมไปถึงขั้นตอนในการออกกฎหมายเพื่อให้การปฏิบัตินั้นสอดคล้องกับแนวทางที่จะทำการพัฒนา นอกจากนี้ยังรวมไปถึงการพัฒนาในรูปแบบของการก่อสร้างถนน/การขยายถนน การปรับปรุงที่พัก สวนพักผ่อนหย่อนใจของนักท่องเที่ยว และประชากรท้องถิ่น เนื่องจากการวางแผนในการพัฒนาจำเป็นต้องคำนึงถึงคุณภาพชีวิตของประชากรท้องถิ่นควบคู่กัน เพื่อให้ประชากรท้องถิ่นนั้นมีคุณภาพชีวิตที่ดีพร้อมที่จะให้บริการและรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆจากนักท่องเที่ยวได้ การจัดเตรียมสาธารณูปโภค และสาธารณูปการให้รองรับกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่ได้ทำการคาดการณ์ไว้ ตลอดจนการจัดการทางด้านการเก็บ และกำจัดของเสีย รวมทั้งสิ่งปฏิกูลอย่างพอเพียงและถูกสุขลักษณะ

แผนงานระยะยาว : แผนงานที่มีระยะเวลาการดำเนินงานเกินกว่า 5 ปีขึ้นไป

เป็นการคาดการณ์ในอนาคต คือ เมื่อพื้นที่เมืองและการดำเนินงานในการวางแผนระยะสั้นและระยะกลางแล้วนั้นจะมีผลในแนวทางที่ค่อนข้างสมบูรณ์รวมทั้งมีการดำเนินการตามเป้าหมายที่กำหนดได้เต็มทีนั้นจะก่อให้เกิดผลตามมา คือ พื้นที่ในบริเวณตัวเมือง หรือชุมชนในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตจะมีความหนาแน่น ซึ่งจะทำให้การบริการด้านการท่องเที่ยวในบริเวณนั้นถดถอยลง เนื่องจากประเทศคู่แข่งอาจทำการพัฒนาพื้นที่ของตนขึ้นมาเพื่อดึงดูดความสนใจจาก

นักท่องเที่ยว หรือทำการแย่งชิงส่วนแบ่งทางการตลาดท่องเที่ยวของเขตเมืองภูเก็ตไปจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการอนุรักษ์ที่จะรักษา หรือแย่งชิงส่วนแบ่งตลาดทางการท่องเที่ยวเอาไว้ให้ได้ โดยทำการขยายพื้นที่เพื่อรองรับกิจกรรมที่ทันสมัย และมีศักยภาพที่จะรองรับกิจกรรมร่วมในระดับนานาชาติได้ เช่น การจัดสร้างศูนย์แสดงสินค้า ศูนย์กลางการเดินทางทางอากาศ ทางน้ำ ศูนย์กีฬา ศูนย์กลางการศึกษานานาชาติ ศูนย์กลางทางการพาณิชย์และธุรกิจ โดยมองพื้นที่ของการขยายตัวออกไปในบริเวณรอบนอก หรือบริเวณพื้นที่เกี่ยวเนื่องของเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตนั่นเอง อาทิเช่น พื้นที่ว่างบริเวณสวนสาธารณะสะพานหิน ซึ่งนับได้ว่ามีศักยภาพสูงที่จะมีการดัดแปลงให้พื้นที่นั้นรองรับกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้อาจรวมไปถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยพัฒนาแหล่งที่พักของคนท้องถิ่นและผู้ให้บริการให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งอาจจัดทำสวนสาธารณะต่างๆตามแนวทางของเทศบาลที่วางไว้ นับได้ว่าเป็นประโยชน์ในการสร้างเป็นแนวคิดการพัฒนาในอนาคตรวมทั้งมีการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆให้สอดคล้องกับความต้องการของคนท้องถิ่นด้วย เช่น ร้านค้า ร้านอาหาร โรงเรียน โรงพยาบาล ฯลฯ

นอกจากนั้นการวางแผนเพื่อขยายพื้นที่เพื่อการรองรับนั้นจำเป็นต้องมีการเตรียมการ หรือจัดหาแหล่งน้ำใช้ แหล่งพลังงาน พื้นที่สำหรับการกำจัดของเสียให้มีความเพียงพอกับปริมาณของนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาในอนาคต ซึ่งอันดับแรก คือ ต้องขยายตัวสนามบินให้เพียงพอในการรองรับ ปัจจุบันนับได้ว่าสนามบินนานาชาติภูเก็ตในห้วงรองรับผู้โดยสารยังมีเนื้อที่รองรับคนได้น้อยเมื่อเทียบกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่ได้ทำการคาดการณ์ไว้ถึงแม้ว่าจะอยู่ในแผนงานระยะยาว แต่การจัดทำต้องมีการเตรียมการไว้

ถึงแม้ว่าจะเป็นการเตรียมการในระยะกลางและระยะยาวก็มีความจำเป็นที่จะต้องมีการพิจารณาหรือเตรียมการล่วงหน้าเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางที่ต้องปฏิบัติตามนโยบายในด้านต่างๆเพื่อไม่ให้เกิดการล่าช้าหรือคลาดเคลื่อน ซึ่งอาจทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณมากขึ้นได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6.1 แผนงานและโครงการระยะสั้น

แผนงาน/โครงการ	วัตถุประสงค์	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
1.ตลาดไนท์บาซาร์	- เพิ่มกิจกรรมให้แก่นักท่องเที่ยวในยามค่ำคืน	- จัดให้มีตลาดไนท์บาซาร์บริเวณพื้นที่ถนนกลางและใกล้วงเวียนนิมิต	- เทศบาลเมืองภูเก็ตและสำนักงานการท่องเที่ยวเขต 4 จังหวัดภูเก็ต
2.ปรับปรุงระบบการสัญจรในพื้นที่เมือง	- เพิ่มความปลอดภัยในการสัญจรของนักท่องเที่ยวและประชากรของเมือง	- จัดระบบการจราจรเป็นแบบเดินทางเดียวแยกพื้นผิวของการสัญจรต่างประเภทและปรับปรุงสัญญาณไฟจราจร	- เทศบาลเมืองและกองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต
3.จัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวและศูนย์ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว	- เพิ่มประสิทธิภาพในการบริการนักท่องเที่ยว	- ให้บริการนักท่องเที่ยวอย่างครบวงจรในลักษณะของ one stop service	- สำนักงานการท่องเที่ยวและองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น
4.ปรับปรุงสภาพแวดล้อมทั่วไป และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชนเมืองภูเก็ต	- เพื่อให้มีความร่มรื่นสวยงามและเป็นระเบียบอันจะเป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มีความสนใจเพิ่มมากขึ้นได้	- ปลูกต้นไม้เพิ่มความร่มรื่นบริเวณพื้นที่สาธารณะรวมทั้ง street furniture และปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดเก็บขยะมูลฝอยในพื้นที่	- เทศบาลเมืองภูเก็ต อบจ. และอบต.ที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่
5.พัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	- เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการนักท่องเที่ยว	- จัดให้มีการฝึกอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ	- สำนักงานการท่องเที่ยวเขตฯ องค์การท้องถิ่น และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 6.2 แผนงานและโครงการระยะกลาง

แผนงาน/โครงการ	วัตถุประสงค์	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
1.ปรับปรุงอาคาร-สถานที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวต่างๆของเมืองภูเก็ต	- เพื่อให้สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น	- การขอความร่วมมือเจ้าของอาคาร การออกข้อบัญญัติท้องถิ่นและการขึ้นทะเบียนโบราณสถาน	- เทศบาลเมืองภูเก็ตร่วมกับสำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 12 จังหวัดภูเก็ต
2.การจัดให้มีพื้นที่สำหรับให้บริการนักท่องเที่ยวมากขึ้น	- เพิ่มรายได้ให้แก่องค์กรท้องถิ่นและจังหวัด	- การก่อสร้างอาคารและองค์ประกอบต่างๆบริเวณเขารัง และ เกาะ สีเหร่	- สำนักงานการท่องเที่ยวเขต 4 จังหวัดภูเก็ตร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลรัชฎา
3.การปรับปรุงประสิทธิภาพในการให้บริการด้านการจราจรภายในพื้นที่	- เพิ่มความปลอดภัยในการสัญจร	- ปรับปรุงสภาพพื้นผิวถนน ทางเดิน ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับระบบการสัญจรที่ปรับเปลี่ยนใหม่โดยการเปลี่ยนวัสดุพื้นผิวที่ใช้เป็นทางจักรยานและทางเดินเท้า	- เทศบาลเมืองภูเก็ตร่วมกับกองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 6.3 แผนงานและโครงการระยะยาว

แผนงาน/โครงการ	วัตถุประสงค์	กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ
1.โครงการจัดสร้างศูนย์การประชุม ศูนย์แสดงสินค้าและศูนย์การศึกษาในระดับนานาชาติ	- เพื่อจัดให้มีกิจกรรมในระดับนานาชาติขึ้นในพื้นที่เมืองภูเก็ต	- ก่อสร้างศูนย์การประชุม ศูนย์แสดงสินค้าและศูนย์กีฬานานาชาติในบริเวณสะพานหิน	- จังหวัดภูเก็ตโดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลกลาง
2.โครงการปรับปรุงสนามบินนานาชาติภูเก็ตท่าเรือ และทางหลวงสายต่างๆ	- เพิ่มประสิทธิภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวให้สูงขึ้น	- ขยายพื้นที่สนามบินโดยเฉพาะอาคารผู้โดยสารให้ได้มาตรฐานขึ้น ปรับปรุงท่าเรือ และทางหลวงสายต่างๆของจังหวัดภูเก็ต	- การท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย กรมเจ้าท่า และกรมทางหลวง